

[Alfred Hansen.]

indkomstskattelettelser, hvis der havde været tale om en skatteomlægning, kunne man måske med lidt god vilje have forstået denne handling. Men derom er der ikke tale.

Afgifter skal være en regulator, siger man. Det er underligt, at denne regulator altid bliver brugt til at regulere op efter. Hvis man nu er meget flittig og der er mulighed for at få overarbejde, så har man mulighed for at kunne tjene en hundredkroneseddel. Hvad kan man gøre med denne hundredkroneseddel? Ja, man må aflevere de 60 kr. til skatteministeren og amt og kommune, og der er så ca. 40 kr. tilbage, og deraf kan man købe benzin eller snaps, og af de 40 kr. er 30 kr. skat, så der har reelt kun været en tikroneseddel.

Jeg er i den i grunden ulykkelige situation, at jeg synes, det er uretfærdigt, at jeg på en sommerhusgrund tjener 20.000 kr. årlig skattefrit uden at røre en finger. Samtidig kan jeg på et ganske lille parcelhus tjene 40.000 kr. skattefrit uden at røre en finger. Jeg synes, det er en uretfærdig politik. Folk vil sige til mig, ja men du skal jo give det samme, hvis du skal købe noget tilsvarende, og det er korrekt. Men den mand, den familie, der bor på fjerde sal, kan ikke gøre det, og deri opstår den socialt uretfærdige handling, den sociale skævhed. Hvis det nu var de midler, som man her søger at bruge med denne afgiftsbuket, der kunne redde Danmark, så havde vi nok for længst været reddet.

Lad mig til slut sige, at socialdemokratiet i mange år ligesom har taget patent på at være den lille mands beskytter. Jeg synes, man med denne afgiftsbuket og måske specielt dette forslag her endnu en gang dokumenterer, at socialdemokratiet er den lille mands beskatter.

Camre (S):

Der er efterhånden faldet ganske mange stærke ord om dette forslag og om andre forslag i den samlede buket. Den lille mands beskatter, beskæftigelsen, der rammes, forbruget, der falder. Tager vi nu bare det sidste, så er det helt tydeligt, at der i disse betragtninger indgår den forudsætning, at vi lever i et statisk samfund. Påstanden om, at forbruget falder, og at beskæftigelsen rammes, er jo kun rigtig, hvis indkomsterne ikke steg, men det gør de. Vi bør være glade, hvis forbruget blot ikke bliver forøget.

Jeg tror, det er nødvendigt at erindre sig i

denne sammenhæng, at Danmark har verdens fjerdehøjeste levestandard. Hvis vi i hvert af de tre år, som dette økonomiske oplæg gælder, var i stand til blot ikke at overstige 1976-forbruget, så var vores valutaproblemer snart overstået. Det er kernen i vores økonomiske problemer, at det samlede forbrug og investering overstiger Danmarks produktion. Det betyder øget gæld til udlandet, og det igen er en afgørende trussel imod beskæftigelsen.

De forslag, der ligger her, sigter ikke mod at sænke befolkningens levevilkår ned til Frankrigs niveau, ned til Vesttysklands niveau, ned til Belgiens niveau, nej, de sigter såmænd bare på at holde igen mod fortsatte rekordstigninger, at holde vores forbrug konstant.

Der er nok tale om den største samling ny økonomisk lovgivning, men samtidig synes jeg, det skal siges, at den ikke er så stor og omfattende i sine virkninger, at den fortjener betegnelsen kriseindgreb. Dens rigtige navn er økonomisk reguleringspolitik.

Jeg kan heller ikke lade være med i denne sammenhæng at sige, at jeg håber, at hr. Glistrup ikke kører bil efter det samme princip, som han vil føre økonomisk politik, for det ville betyde, at uanset om vejen drejer til højre eller til venstre, om det går op ad bakke eller ned ad bakke, så rører hr. Glistrup hverken bremsen eller styret. Jeg tror, det meget hurtigt vil medvirke til, at hr. Glistrup ville miste enten førerbeviset eller livet eller begge dele, og det tror jeg også den økonomiske politik ville gøre, hvis den blev udsat for hr. Glistrups behandling. Nødvendigheden af en stramning i den nuværende situation kan ikke sagligt kritiseres, og det, uenigheden så drejer sig om, er, hvem der især skal holde igen.

Det væsentlige i de forslag, regeringen har lagt frem, er gennemført, når vi er færdige med denne august-septembersamling, og jeg tror ikke, at det er nogen overdrivelse at sige, at det har været en rimelig balance, der har holdt. Det er klart, at socialdemokratiet ikke har kunnet få alle sine forslag igennem, men det er et rimeligt hensyn, der er taget til alle sider, når vi tager i betragtning, at vi kun råder over 66 mandater.

Socialdemokratiets forslag vil medføre en rimelig social fordeling af denne nødvendige økonomiske reguleringspolitik.

Waldorff (VS):

Nogle af de meget enkle kendsgerninger om